

רע"פ 6008/22 - זיד טוויל נגד היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

בבית המשפט העליון

רע"פ 6008/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

זיד טוויל

נ ג ד

המשיבה:

היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד ב-עתפ"ב 23105-04-22 מיום
29.8.2022 שניתן על ידי השופט עידו דרואן-גמליאל;
ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש:

עו"ד יעקב כהן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' דרואן-גמליאל) ב-עתפ"ב 23105-04-22 מיום 29.8.2022, בו נדחה ערעור המבקש על החלטות בית השלום בפתח תקווה (השופט ע' יוסף-קוזין) ב-בצה"מ 59314-12-19 מהימים 27.3.2022 ו-15.11.2020.

2. ההליך נסוב על צו הריסה מנהלי שניתן בהתאם לסעיף 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ט-1965, אשר נחתם ביום 5.12.2019 בידי מנהל מחוז מרכז של הרשות לאכיפה במקרקעין (להלן: צו ההריסה), בעניינה של "סככת אסכורית מפח וברזל בשטח של כ-1526 מ"ר" (להלן: הסככה).

3. קירוי הסככה נהרס זה מכבר על ידי המבקש, וכעת המחלוקת ממוקדת בשאלת תחולתו של צו ההריסה -
עמוד 1

האם הוא חל על קירוי הסככה בלבד, או על מכלול הסככה, לרבות הקונסטרוקציה שעליה הורכב הקירוי.

בפסק הדין אשר דחה את בקשת המבקש לביטול צו ההריסה, בית משפט השלום לא נדרש לסוגיה זו מאחר שהיא כלל לא הועלתה על ידי המבקש. נוכח הסכמות שהושגו בערעור הראשון שהוגש על פסק הדין (להלן: הערעור הראשון), הוגשה בקשת הבהרה בעניין לבית משפט השלום. בהחלטה מיום 27.3.2022, בית משפט השלום הבהיר, כי לאורך ההליך שהתנהל לא נטען כי צו ההריסה מתייחס רק לחיפוי הסככה אך לא לקונסטרוקציית הברזל תחתיו. מכאן, שהטענה כלל לא נדונה ולמשיבה לא ניתנה האפשרות להתגונן מפניה ולהשיב לה. כמו כן, נקבע כי צו ההריסה המנהלי היה ברור וכלל גם את קונסטרוקציית הברזל שבסככה.

בית המשפט המחוזי, בדחותו את ערעור המבקש על החלטה זו, קבע אף הוא כי אכן לא נטען על ידי המבקש עד לערעור הראשון כי צו ההריסה מוגבל לקירוי הסככה. עוד קבע, כי ברור שההתייחסות לסככה היא כאל אובייקט יחיד ושלם.

4. במוקד הבקשה שלפני טענת המבקש כי צו ההריסה מוגבל לקירוי הסככה בלבד. לטענת המבקש, ישנה "התיישנות" אשר בגינה אין סמכות להורות על הריסת קונסטרוקציית הסככה. המבקש אף משיג על החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשתו להגשת ראיות נוספות בשלב הערעור. לטענתו, מדובר בעיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור כמו גם בחריגה מן ההלכה הקיימת. לצד הבקשה הוגשה בקשה דחופה לעיכוב ביצוע צו ההריסה, בה נטען כי המבקש פעל מידיית עם מתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי להריסת 60% מהקונסטרוקציה, ואף פועל באמצעות מומחה מטעמו להסרת חלקי קונסטרוקציה נוספים שנבנו בלא היתר בניה. זאת מאחר שלטענתו קיים היתר בניה עבור חלק מהבניה בשטח.

5. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת סוגיה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או בנסיבות המעלות חשש לעיוות דין (רע"פ 2842/22 אבו שאח נ' מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפת דיני תו"ב, פסקה 8 (15.6.2022)).

בהינתן אמות מידה אלו, אין מקום להיעתר לבקשה. הטענה עליה מבוססת הבקשה שלפני לא נטענה בהליך שהתנהל בבית משפט השלום, ומשכך לא נדונה לעומקה. מטעם זה, נדחתה גם על ידי בית המשפט המחוזי. ודאי שאין מקום לדון בטענה זו לראשונה דווקא ב"גלגול שלישי". כפי שנקבע "ערכאת הערעור איננה מקצה שיפורים" לערכאה הדיונית, [...] על אחת כמה וכמה, אין לאפשר מקצה שיפורים "בגלגול שלישי" (רע"פ 2122/13 דבש נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (9.5.2013)).

6. הבקשה נדחת אפוא, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה עמה.

ניתנה היום, ט"ו באלול התשפ"ב (11.9.2022).

ש ו פ ט
